

[Arbejdsministeren]

ger. Som følge heraf er arbejdsgiveren ikke forpligtet til at antage arbejdskraft, der henvises eller anvises fra arbejdsformidlingen, uanset der er indgået en pladsanmeldelse eller en ordre på arbejdskraft til formidlingskontoret fra den pågældende virksomhed. Dette gælder også, hvor henvisningen sker i forbindelse med arbejdstilbud til langtidsledige, jfr. lov nr. 277 om arbejdstilbud til ledige.

Det sker ofte, at arbejdsformidlingen, hvor det forekommer hensigtsmæssigt i forhold til den arbejdssøgendes personlige situation, anbefaler den arbejdssøgende selv at være aktiv i sin arbejdssøgen. Specielt for langtidsledige er det ofte hensigtsmæssigt, under hensyn til vanskelighederne ved at fremskaffe arbejdstilbud på det private arbejdsmarked til denne gruppe af arbejdssøgende, at disse selv starter en intensiv jobsøgning i god tid, inden fristen for arbejdstilbud udløber.

Det vil i denne situation ofte kunne ske, at arbejdsformidlingen har anbefalet den langtidsledige at søge arbejde på virksomheder, hvor formidlingen gennem dagspressen er bekendt med, at der er ledige stillinger, eller hvor formidlingen har erfaring for, at virksomheden tidligere har gjort brug af arbejdsformidlingens service i forbindelse med rekruttering af arbejdskraft.

En sådan situation kan ifølge sagens natur hos den arbejdssøgende medvirke til den opfattelse, at arbejdsformidlingen har givet urealistiske oplysninger om arbejdsmuligheder, når den arbejdssøgende på trods af en kraftig opfordring fra formidlingen må erfare, at virksomheden allerede har besat den ledige stilling ved anvendelse af virksomhedens øvrige normale rekrutteringskanaler, som eksempelvis kan være annoncering i dagspressen.

Jeg vil gerne føje til, at arbejdstilbud til langtidsledige altid sker i form af henvisning. Det følger af, at der her er tale om et tilbud, hvor den langtidsledige selv kan vælge, om en præsenteret beskæftigelsesmulighed er i overensstemmelse med den lediges egne ønsker.

Jeg mener derfor, at der ikke i anledning af det af spørgeren påpegede forhold er grundlag for at ændre i arbejdsformidlingens forretningsgang.

Til *ministeren for offentlige arbejder* (3/11 82) af:

Barsøe-Carnfeldt (UP):

»Vil ministeren tage skridt til, at behandlingstiden vedr. godkendelse af elmaterialer i DEMKO søges nedbragt?«

Begrundelse

Til belysning af problemet henvises til Erhvervs-Bladet af 26. oktober 1982. Heri beskrives et problem, som den danske transformatorfabrik A/S Tradania har været udsat for. En utilfredsstillende lang behandlingstid hos det danske DEMKO, og hvor det svenske SEMKO løste godkendelsesproblemerne på en for virksomheden tilfredsstillende måde.

Det er af stor betydning for dansk erhvervsliv, at de af staten etablerede godkendelsesinstitutioner arbejder nogenlunde i samme takt som erhvervslivet, således at der ikke opstår unødige forsinkelser og dermed urimelige ekstraomkostninger.

Besvarelse (17/11 82):

Ministeren for offentlige arbejder (Bollmann, fg.):

Der er taget og vil blive taget skridt til nedbringelse af DEMKOs ekspeditionstid. Efter en i 1980-81 foretaget analyse af DEMKOs virksomhed har institutionen gennemført visse rationaliseringsforslag, som allerede har resulteret i en nedadgående tendens i ekspeditionstiden. En yderligere nedbringelse af ekspeditionstiden vil kunne opnås ved en forbedring af DEMKOs lokaleforhold, hvilket spørgsmål i øjeblikket er under overvejelse. Endvidere undersøges mulighederne for i videre omfang at kunne godkende elmateriel på grundlag af prøvninger, foretaget i de andre EF-lande.

Det kan tilføjes, at oplysningerne i Erhvervs-Bladets artikel af 26. oktober 1982, som er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet, ikke er korrekte, og at det pågældende produkt efter det for ministeriet oplyste endnu ikke er godkendt af SEMKO.

Ekspeditionstiden for produkter af den i artiklen omhandlede type er i øjeblikket 5 måneder hos DEMKO og 3-4 måneder hos SEMKO under forudsætning af, at det indsendte materiel foreligger i en form, hvori